

KAUAN ODOTIN

SAN. LASSE WIKMAN

SÄV. CHARLES PLOGMAN

Am G F

Kai-puu mi-nut ran-taan toi, tut-tu lau-lu siel-lä soi. Jä-keen

F E7 Am Am

pit-kän pi-me-än oo-tit lail-la ys-tä-vän. Jo-ka vuo-si luok-ses vie tä-mä sa-ma kau-nis tie, sii-hen

G E7 Am

kos-kaan pe-ty-en, ai-na täyt-tää sy-dä-men. Kun kevät jäl-leen läm-mön ke-rää,

G E7 Dm E7

u-nes-ta sie-lu hil-jaa he-rää. Ja kaik-ki al-kaa uu-del-leen. Kau-an o-do-tin, et-tä tuok-

F E7 Am Am

sul-la-si täy-tät. Kau-an o-do-tin, et-tä voi-mi-a-si näy-tät. Jos myrs-ky-si jos-kus rai-vo-aa,

Am G F

niin ty - ni mie - len puh-dis-taa. Kau-an o-dotin, et - tätoi - vei - ta-ni kan - nat. Kau-an

o-dotin, et - tä ti-lai-suu-den an - nat. Riit - tää kun tun - te - a si-nut saan

1. y - hä uu - des - taan. 2. y - hä uu - des - taan. Kau-an

o-do-tin et - tä toi - vei - ta-ni kan - nat. Kau-an o-do-tin et - tä ti-lai-suu-den an - nat.

Riit - tää kun tun - te - a si-nut saan y - hä uu - des - taan

2. *Tuuli minut viedä saa, haaveet saavat kuljettaa
juuri silloin tunnen sen, rajattoman vapauden
Kohta kaikki ohi on, hetki kestää tuokion,
mutta muisto haihdu ei, joka sydämeni vei.
Talvella minut tänne siirtää nuo kuvat jotka mieli piirtää
ja kaikki alkaa uudelleen.*

Levytyt: Charles Plogman